

האבות, שהם מרכבתו, אף כה מ'קפץ על ה'גבועות - הן האבות, אה"ה אדנ"י. באוטו זמן א"ז ישר משה וכיו', והפל נקשר ונכלל ב'ה' העולמים. זהו ששתוב ברכות לראש צדיק. ויש כבוד נברא, כמו שכבוד נאצל. מצד של כבוד נברא אומרים ישראלי אל אדון על הכל, אם בעבדים. ומצד של כבוד נאצל נאמר בהם אם בכנים, הוא עלת על הכל, אין אלה עליו, ולא מהפכו, ולא לארבעה צדדים, הוא מלא כל העולמות.

וזהו סובב את כל האדרדים, שלא מתחפשטים יותר מהקבול שם לכל אחד, ומהדה ששם לכל אחד, וכלם ברשותו, ברשותה היחיד.

אדנ"י מרכבה ליהו"ה, ובה התעטר, ואך כה יהו"ה מתחטר באיה"ה לברא עולם, אבל שם יהו"ה הוא מרכבה לרובנו לכתיר עליון, וכןן אין קדוש כיהו"ה, עלת על הכל, טמיר וגנוו בכתיר, ומפניו מתחפשט אורו על יהו"ה, שהוא י' חכמה, ה' בינה, ר' פולש שש ספרות, ה' מלכות. וזהי התפשטוותו מלמעלה למטה. ואך כה מתחפשט אורו על י' מן אדנ"י מלמטה למצעלה עד אין סוף שנרמז באדנ"י אי"ז, ומשום זה י' מןiahodona"i, עשרה עשרה הפה, זה כי מן כתיר, ובבעל הכל, אין בו ציור של אותן ונתקה. זהו שפתוח ואל מי תדרמיוני ואשרה, ואל מי תדרמיון אל ומה דמותות פערכו לו.

זהו צייר בשתי אותיות שניגעו עלמות. באות י' צייר העולם

אbehon, דאיןון מרכבתיה, אוף כי מ'קפץ על ה'גבועות אמhn, אה"ה אדנ"י, בההוא זמנא א"ז ישר משה וכו' (שמות טו א). וכלאatakshar וاتفاقיל בה' עולםין, הדא הוא דכתיב (משל י) ברכות לראש צדיק.
ואות כבוד נברא בגונא דכבוד נאצל, מפטרא דכבוד נברא אמרין ישראלי לגביו אדון על כל אם בעבדים, ומפטרא דכבוד נאצל אתמר בהון אם בכנים, אה"ה עלת על כל לית אל"ה עלייה, ולא תחותיה, ולא לאربع סטרין דעתמא, אה"ו מלא כל עולםין.

ויאחו אסחר לכל סטרין, שלא מתחפשטיין יתיר מגבול דשוי לכל חד, ומה דשוי לכל חד, וכלו בירושה דיליה ברשות היחיד.

אדנ"י מרכבה ליהו"ה, ובה אתעטר, ואוף כי יהו"ה אתעטר באיה"ה למברי עולםא, אבל שם יהו"ה אה"ו מרכבה למאריה לכתיר עלאה, ובגין דא (ש"א ב ב) אין קדוש כיהו"ה, עלת על פלא טמיר וגנוו בכתיר, ומגניה אתפשט נהורייה על יהו"ה, הדיאו י' חכמה, ה' בינה, ר' קליל שית ספירן, ה' מלכות, והאי אה"ו אתפשטוותיה מעילא לתפא, ואוף כי אתפשט נהורייה על י' מן אדנ"י מפתא לעילא, עד אין סוף, דאתרמי באדנ"י אי"ז, ובגין דא י' י' יהודונה"י עשרה עשרה הפה, דא כי מן כתיר, ומארוי דכלא לית ביה ציור דאות ונתקה, הדא הוא דכתיב (ישעה מ-ח-כח) ואל מי תדרמיון אל ומה דמותות פערכו לו.

ויאחו צייר בתריין אתוון תריין עולםין, אתה י' צייר עולםא דאת, ובאת

הבא, ובאותה ה' - ה

עַלְמָא דִין, הֲדָא הוּא דְכִתֵּב (שם מו ז) כִי
זֶהוּ שְׁפֹתּוֹ בַיּוֹתְהָה ה' צוֹר עֻזְלָמִים.

וחמקורות של כל השמות הם י'ו"ד ה' ז' י'ו"ד ה' - יהו"ה, י'ו"ד ה' א' וא'ו ה' א' - יהו"ה. כל י'ו"ד מראה יהו"ה, כל א' מראה אהיה למעלה, אדני"י למטה. בך שם יהו"ה הוא בכינוי אחד, ממשום שפָנָנוּ נמציא כינויו, אבל מצד של עשר הספירות של בריאה אין שם יהו"ה וכינויו אחד. זהו שפטותם של הנקרוא בשמי ולכבודיו בראתיו וכו'. הרי ספרות שגראeo בשם יהו"ה ובשם אדני"י, ואולם של אדני"י נבראה.

ולבן יש שמות דומים לחותם הפלך, שביהם נודעת דמותו הפלך והגבירה ציר ממוש, ויש שמות שהם כמו שרשם של ציר של חותם בשעה, וכך פותדים מאותו רשם פאלו היה הפלך ממוש, אבל אדון על הכל, אין לו מצל האיזורים הללו כלל. זהו שפטותם ואל מי תדרשו אל וכו'.

ומצד של ציריו השעה ראה יחזקאל כל המראות הלו שראה, ולבן נאמר בהם ודמותם במראה אדם, ולא מראה אדם ממש, במראה חשמל ולא תשל, במראה אש בית לה סביר, הוא מראה דמותם בבוד יהו"ה, ולא בבוד יהו"ה ממש, אלא מראה ציר שלו.

פתח ואמר: יחזקאל הנביא, קום משנתק לגלוות כאן המראות שהתגלו לך, שbulkם אליך בדרך נסתר ובהתגלות, בהתגלות צירים, אבל בסתיימות העינים דמות של הפלך והגבירה, כל שבן וכל שבן אותו שאין לו דמות,

ה' עַלְמָא דִין, הֲדָא הוּא דְכִתֵּב (שם מו ז) כִי
בַיּוֹתְהָה צוֹר עֻזְלָמִים.

ומקורין דכל שמהן איןון יריד ה'י וי'ו יהו"ה, כל י'ו"ד אהוי אהוי יהו"ה, כל א' אהוי אהוי להעילא, אדני"י למתטא, הכא שם יהו"ה אהוי בכינויה חד, בגין דמניה אשטפה בכינויה, אבל מיטרא דעשור ספרין דבריאה, לאו שם יהו"ה וכינויה חד, ה'ד א' ה'ד א' דכ'תיב (שם מג') כל הנקרוא בשמי ולכבודיו בראתיו וכו', הרי ספרות אתקראי או בשם יהו"ה, ובשם אדני"י, ואנון דאדני"י אהבראי.

ובגין דא אית שמהן דמ'ין לחותמא דמל'פא, דבחון אשתחמודע דיוקנא דמל'פא ומטרוגניתא ציורא ממש, ואית שמהן דאיינון בגונא דרישמו דציורא דחותמא בשעה, והכי דחילין מההיא דרישמו באילו הוה מל'פא ממש, אבל אדון על כלא לית ליה מל' אלין ציורין כל, ה'ד א' ה'ד דכ'תיב (שם מ יז) ואל מי תדרשו אל וכו'.

ומיטרא דציורין דשענה, חמא יחזקאל כל אלין מראות דחמא, ובגין דא אמר בחון (חזקאל א כ) ודמותם במראה אדם, ולא מראה אדם ממש, במראה חשמל ולא חשמל, במראה אש בית לה סביר, הוא מראה דמות כבוד יי', ולא כבוד יי' ממש, אלא מראה ציר דיליה.

פתח ואמר, יחזקאל נביאה, קום משנתק לגלאה הכא מראות דאטגליין לך, דכלתו לגבך בארכ סתים ובאטגליין, באטגליין ציורין, אבל בסתיומו דעינין דיוקנא דמל'פא ומטרוגניתא, כל שבן וכל